

δυνατόν· πολλὰ ζεύγη σύμματων παρακολουθοῦν μετ' ἀγωνίας εἰς τὸ ὡρολόγιον τὴν πορείαν τοῦ ὥροδείκτου. Μεσονύκτιον· τόσον γρήγορα! 'Ο βασιλεὺς δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως· αἱ κρινοδάκτυλοι χεῖρες ἀνακρούσουσι τὸν ἔθνικὸν ὅμονον ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια απέρχεται. Άλλὰ τί; ἀπὸ τώρα νὰ κατακλιθῶσι; 'Οταν δὲ γοῦς κατέλθῃ εἰς τοὺς πόδας, καὶ καταβαίνῃ ὅταν χορεύωμεν λέγει ὁ Κάρρος, εἶναι δυνατὸν ν' ἀναβῇ διὰ μιᾶς εἰς τὴν κεφαλήν; Νὰ κοιμηθῶσι; *Ki'* δὲ χορὸς καὶ κατεῖ ὡς λέγει τὸ δημοτικὸν τραγοῦδι τοῦ χοροῦ. Τότε ἀρχεται ὁ ζωηρός, ὁ τρελλός χορός, τότε ἔκρηγνυται ἡ νεανικὴ εὐθυμία ἢν συνεκράτει πως τὸ πρὸς τοὺς βασιλεῖς σέβας.

* Ο λυπημένη μῆτερ, ἀπόμαξον τὰ δάκρυα σου, ή θυγάτηρ σου δὲν αἰσθάνεται τὴν ἔλλειψιν σου ἀπόψε· μὲ δρφαλμούς ἀπαστράπτοντας, μὲ πρόσωπον ριδόχρουν ἀνέρχεται εἰς τὸ πάλλευκον πρεββατάκι της νὰ κοιμηθῇ· πολλάκις ἵσως σὲ ὠνειρεύμη εἰς τὸν ὄνπον της ἔκει, ἀλλὰ τὴν νύκτα ταύτην ὅταν κλείσῃ ὁ ὄνπος τοὺς ὄφθαλμούς της, παρὰ τὸ προσκεφόλαιόν της θὰ θορυβῇ ὁ χορὸς μὲ τοὺς μελῳδικοὺς ρύθμούς του, οἱ ἀργυρόχοιροι γέλωτες τῶν συνομηλίκων της, θ' ἀπαστράπτῃ ἡ ἑօρτη μετὰ τῶν πολυφώτων καὶ τῶν ἀνθέων, ἐν μέσω τῶν δοπιῶν ὡς ἐν περιχρύσῳ πλαισίῳ θὰ ἐκλάμπῃ ἡ ἀγγελικὴ μορφὴ τῆς βασιλίσσης! . . .

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ.

1. ΣΑΔΗ-ΚΑΡΝΩ. Πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας (ἐν σελ. 1). Ανάγνωσ. σελ. 7.

2. ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ O. Vermeiren (ἐν σελ. 4—5).

3. ΓΡΕΒΥ, ΦΕΡΡΥ ΚΑΙ ΦΡΕΓΓΙΣΙΝΕ (ἐν σελ. 8), ἀνάγν. σελ. 7.

4. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΤΟΥ Α'. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ καθηγ. φῶν Λεπτεσνάμιερ (ἐν σελ. 9). 'Η εἰκὼν αὐτῆς παριστάνει ὀξισθημείωτον συμβεβηκός ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς Οὐγγαρίας. Δύο βασιλίδες, ἴσταμεναι παρὰ τὸν στραφοφάγον τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ μεγάλου, εἴναι μάρτυρες τῆς εἰς βασιλέα στέψεως προδότου, σφετερισθέντος τὴν ἡγεμονίαν. 'Οτε δὲ Λουδοβίκος ἀπέθανε τῷ 1882, ἀφ' οὗ συνήνωσε τὰ στέμματα τῆς Οὐγγαρίας καὶ Πολωνίας, συναθροισθέντες οἱ εὐπατρίδαι τῆς Οὐγγαρίας τῇ 17. Σεπτεμβρίου 1882 ἐν Στούλβατσενβούργῳ ὠμοσαν πίστιν καὶ ὑποταγὴν τῇ νεαρᾷ ἀντοῦ δυνατρὸι Μαρίᾳ καὶ ἀνεκήρυξαν αὐτὴν βασιλίδα τῆς Οὐγγαρίας. 'Επειδὴ δύμως ἡ Μαρία ηρίθμει μόλις 16 ἑτῶν ἡλικίαν, ἀνέλαβε τὴν κηδεμονίαν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἡ μῆτρος αὐτῆς 'Ελισάβετ. Άλλῃ ἡ κυβέρνησις ταύτης δὲν ἦτορ ἀρκούντως ἰσχυρός, δπως περιορίσῃ τὰς πανταχόθεν ὀναφυούμενας ἔχθρας μεταξὺ τῶν εὐγενῶν τῆς Οὐγγαρίας. Ήστειδεῖς καὶ ἀδιάκοποι στάσεις ἐπάρασσον τὴν εἰρήνην τοῦ κράτους καὶ δε τὴ Μαρία ἐμνηστεύθη τὸν κατόπιν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Σιγισμούνδον, οὐδόλως ἐβελτιώθησαν τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Οὐγγαρίας. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἡ ἔτερα δυγάτρο τῆς 'Ελισάβετ Χέδβιγ' ἡνάγκασθη παρὰ τὴν δέκτησί της, ἔνεκα πολιτικῶν λόγων, νὰ σύζευχθῇ τῷ ἡγεμόνῳ τῆς Λιθουανίας, δεῖτις τὴν ἐπαρχίαν ταύτην συνήνωσε μετὰ τῆς Πολωνίας καὶ ταύτην ἀπέσπασεν ἀπὸ τοῦ στέμματος τῆς Οὐγγαρίας. 'Επι τούτῳ οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ εὐπατρίδαι ἐξέφανκαν συνωμοσίαν, ἡς οἱ ἀρχηγοὶ ἔσπευσαν εἰς Νεάπολιν δπως προσφέρωσι τὸ οὐγγρικὸν στέμμα εἰς τὸν Κάρολον τοῦ Δυρραχίου. 'Ο πονηρὸς οὗτος εὑρε τὴν περίστασιν καταλληλον πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων του. 'Ηλθεν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ ἐντὸς διήγου προσείλυσε τόσους δπαδούς, ὡςτε νὰ ιηρυχθῇ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ νὰ ἐκφρονισθῇ ἡ Μαρία. 'Οτε δὲ Κάρολος ἐπορεύθη εἰς Στούλβατσενβούργῳ διὰ νὰ λάβῃ τὸ στέμμα, ἡνάγκασε καὶ τὰς βασιλίδας νὰ τὸν συνοδεύσωσιν, διότι διὰ τῆς παρουσίας των δὲ λαὸς θὰ ὑπέθενται ἐτι ἔθελουσιν παρητούντο τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιωμάτων των. Τῇ 31. Δεκεμβρίου 1885 ἐγένετο ἡ στέψις τοῦ Καρόλου. 'Η εἰκὼν ήμδιν παριστάνει τὴν συγκινητικὴν στιγμὴν, καθ' ἥν αἱ βασιλίδες διαφορούσσει τῆς τελετῆς γονυπετοῦσι πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Λουδοβίκου, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ θερμῶν δακρύων καταβρέχουσι τὸ φυχρὸν μάρμαρον. 'Η δέα αὐτῆς εἶχε συγκινήσει πολλοὺς τῶν μεγιστάνων. Μετὰ πάροδον διήγου χρόνου οἱ δπαδοί τῆς βασιλίσσης ἐπετείησαν κατὰ τοῦ Καρόλου καὶ ἐπλήγωσαν αὐτὸν διανατηφόρως, η δὲ Μαρία ὑπανδρεύθεισα κατόπιν τὸν Σιγισμούνδον ἀνεκρύχθη αὖθις βασιλίσσα τῆς Οὐγγαρίας.

5. ΔΑΜΡΤΙΑΙ ΓΟΝΕΩΝ. Εἰκὼν ὑπὸ M. Hixley (ἐν σελ. 12). Καλλιέργεια διηγέλον δημέρας εἰς τὴν ζωήν των αἱ δύο αὐτῶν πτωχαὶ κέρδα. 'Η οἰκογένεια των ἀνηκεν εἰς τὰς εὐπορωτέρας τῆς χώρας — ἔως οἱ ἥλινεν η συμφορὰ καὶ κατέστρεψεν αὐτήν.

* Ήμέρα ἡτο μεγάλης ἑορτῆς. 'Ο γέρων ἄρχοντας, ὁ πάππος τῶν δύο τούτων κορασίδων, εἶχε προσκεκλημένους. 'Η πολυτελῆς τράπεζά του δὲν ἀντιπερινέτο καθδίου πρὸς τὰς διατάγας τῆς ἐκκλησίας καὶ διὰ παρὸν ἀντιπρόσωπος αὐτῆς, μη γνωρίζων εἰςτει τὰς ἔξεις τοῦ πλουσίου γέροντος, ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐνθυμίσῃ διὰ τοῦ μέγαλη Παρασκευῆς. 'Ο γέρων ἀπήντησεν εἰς τοῦτο διὰ χλευαστικοῦ γέλωτος καὶ διὰ νὰ τῷ ἀποδεῖξῃ πῶς αὐτὸς ἔτιμα τὴν δημέραν ταύτην τὸ διέταξε ν' ἀναμένῃ τὸ χαρτία. 'Ο ίερεὺς δχι μόνον ηρίθμην νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, ἀλλὰ καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς τὸν δεσμῆν τὸν πάκην κατὰ τὴν δημέραν ταύτην καὶ ἔριψε τὸ χαρτία εἰς τὸ πῦρ. Τὸ μαστίγιον μνήμημεψε τὴν γενναιὰν ταύτην πρόξειν. Αιματοβαφές ἔχων τὸ ωχρὸν πρόσωπον ἐγκατέλειψεν διὰ μαστίγωθεις τῆς αἰδουσαν, τῆς εὐτυχίας. 'Ανομίμαι γονέων ἐλείσονται ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς μνήμωντεν ἀπερχόμενος ὁ ίερεύς, ἀλλ' ο γέρων δὲν ἔχουσε τὴν ἀρδεν ταύτην καὶ εξηκολούθησε παίζων. Το χαρτοπαίγνιον διήρκεσε πέραν τοῦ μεσονυκτίου καὶ διὰ οἱ προσκεκλημένοι ἀπῆλον, διὰ μέραν ἡτο κάτοχος μόνου τοῦ πατρικοῦ τὸν κτήματος — τὰ λοιπὰ ἀνήκον πλέον εἰς τοὺς „φίλους“ του.

* Ετη παρηγέλον. 'Ο γέρων οὐδέποτε πλέον οὔτε καὶ ηγγικές τα χαρτία. 'Οτε δὲ εἶδε προσεγγίζοντα τὸν θάνατον προσειλέσε τὸν ιερόν του καὶ εἶπεν αὐτῷ: „Νά μη παίξῃς ποτὲ εἰς τὴν ζωήν σου! Νποσχένητι μοι τοῦτο!“ Καὶ διὰ οὐδέ τῷ δημόσιαν. 'Άλλα δὲν ἐτήρησε τὸν λόγον του. Νύκτα τινὰ ὑπενέδωκεν εἰς τὰς παρακήσεις τῶν καλῶν „φίλων“ του καὶ — ἔπαιξε. Καὶ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐκείνης εἶχε καταλάβει αὐτὸν διὰ διάμων τὸ χαρτοπαίγνιον. Εἶχεν ἀτυχίαν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον — ἔχανε πάντοτε καὶ ζώμα πάντοτε ἔξηκολούθει νὰ παίξῃ. Τὸ πάθος τοῦτο ἔφερε τὴν γυναικά του εἰς τὸν τάφον, αὐτὸν δὲ πατετέρησε τῆς οἰκίας καὶ τῶν ἐπίπλων καὶ πάντας διῆγους, διῆγε. Μετώκησεν εἵνε τινα στενήν καὶ ἀγνωστον διὸ τῆς πόλεως, δπου οὐδέποτε ἔγνωριζεν αὐτὸν καὶ τὰ δύο του κοράσια. 'Εδώ, ἐν τῷ σκοτεινῷ καὶ ἀξένῳ δωματίῳ πέθανε μετ' δλγον, δῦμα γενόμενος τῆς μεθης, εἰς ἥν μετὰ τὸ χαρτοπαίγνιον εἶχε πάραδοῦ.

Tὰ κοράσια εἶνε τῇδη μόνα. Tὰ ἐσπέρας περιέρχονται τὰς δύον καὶ τὰς τριόδους τῆς πόλεως καὶ παλοῦσι ἀνθη. 'Ενιστε τυγχάνει νὰ τὰς ἀναγνωρίσῃς τις καὶ ἔξ οίκου τίπει εἰς τὸ καλάθιον ἀργυροῦν νόμισμα. Τοῦτο ἀποτελεῖ δην τὴν εὐτυχίαν των. Διότι τὴν δημέραν καθηνταὶ εἰπὲ ὡρας ἐν τῷ στενῷ δωματίῳ των καὶ προεπαθοῦσι νὰ κερδήσῃ διὰ τοῦ χαρτοπαίγνιου η μία τῆς ἀλλης τὸν καρπὸν τῶν ἐσπερινῶν ἐκδρομῶν. Tὰ χαρτία ἔκλεψαν ἔν τινας ἔνοδοχείου. Ούτω τιμωροῦνται αἱ δμαρτίαι τῶν γονέων.